

Pecătoșilor, nu vă certați cu Calicul, căci el
nu dă samă nimenui de faptele sale!

Iovu, cap. 33. stich. 13.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

George Bariț.

Calic te-ai născut, 81 de ani calic ai trăit,
și, după ce 'ți-ai îmbogățit neamul cu știință,
calic ai murit!

La grópa ta, care în ziua onomasticeii tale
'și-a deschis gura ca se'ți gratuleze la nemurire,
rísul însuși plânge!

Calicul.

Noduri în papura sinodală.

Cam d'odată cu constituirea comisiunii cutremurilor de pământ în Budapesta s'au deschis în Blaj, Sibiiu, Caransebeș și Arad sinódele noastre ale Românilor de ambele pănuri.

Atâtea sinóde într'o ți nu s'au deschis la Români din țările corónei Sfântului Șovenist decându'i nod în papură.

În Blaj, sinodul fraților din cealaltă desagă, ca se aivă de unde lăsa, 'și-a ales trei metropoliți. Asta în prevederea prorocească, că doi din cei trei aleși sigur se vor șterge cu întărirea prea înaltă preste buze.

Și multămită Sfântului Mucenic Nicolae Densușian, care a aflat, că móștele Sfintei Uniri sunt neunite, și Sfintei Mucenițe Gazeta Transilvaniei, care a șters muceșala papistășască de pe móște, sinodul electoral din Blaj, deschidându'și ochii, a început a zări, deși numai ca prin sîtă, că sórele Românilor nu resare dela apus.

Remâne acum ca celibii de Alba-Iulia și Făgăraș, acești bureți necunoscuți pe câmpiile bisericii cu rit gr. or. se se frunzânbuzeze și se iee lumea'n cap, sau se se lase de căsătoria civilă, și se se baziliteze. Nu'i vorbă, se pot și însura, și folosì de instituțiunea dreptului civil cunoscută sub numirea „adoptiune!“

Remâne mai departe, ca preoții de Alba-Iulia și Făgăraș se nu'și mai cheltuiască venitele stolari cu rasul bărbii, și tunsul părului, ci se urmeze exemplul părintelui Radu dela București, a unicului celibe, care pórtă o barbă plus quam ortodoxă în conștiința, că popa românesc, cu câtu'i mai flocos, cu atâta'i neamului seu mai credincios.

N'ar strica în fine, ca clerul gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș jos dela poparipul Neabu, până sus la cei trei

metropoliți aleși cu atâta însuflețire ortodoxă, se mai slăbească în serviciul dumnezeesc spiritul, și din gulerul reverendelor, ce le spândură ca o streșină preste umeri, se și facă mai bine un parapleu, sau se și cârpească reverendele, când ies cu cotele, sau cu genunchii prin ele.

Neîntimplându-se toate aceste, îngâmfatul manifest al sinodului electoral din Piscul Târnavelor va rămânea: O veche comedie gr. cat. într'un act, în care nici un metropolit n'a intrat, actorii de regulă s'au blamat, și publicul lesne credincios a ramas buzat.

* * *

În sinodul archidieceșan din strada Măcelarilor, Exelenția Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Românul a constatat baccul „indiferentismului religionariu” A întrelăsat înse a esplica în detaiu nașterea, și natura acestei nouă bóle gr. or.

„Indiferentismul religionariu” constatat de Exelenția Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Românul cu atâta liniște sufletească și talent bacterologic în biserica încredință înțelepte sale ocârmuirii, e bóla racului.

Noi Români din desaga antipapistășască, dela mórtea lui Șaguna, în biserică, am mers ca racul consecuent înapoi. Nu'i deci mirare, că am căđut în bóla racului, sau precum Exelenția Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Românul a binevoit a constata în „indiferentismul religionariu”

Eu nu vreau se contrađic Telegrafului Roman, care în articolul seu de fond Nr. 36 susține, că din fie-care cuvânt al memorabilei cuvântări, cu care Exelenția Sa Archiepiscopul-Metropolit Miron Românul și-a deschis sinodul din estan, transpiră iubirea.

Nu!

Despre iubirea Exelenției Sale Archiepiscopului și Metropolitului Miron Românul nime nu se îndoește.

Iubirea Înalt-Exelenției-Sale nici nu e de natură contemplativă ca ceea a păgânului Plato.

„Indiferentismul religionariu“ însă, e unicul fiu legitim al Exelenției Sale Archiepiscopului și Metropolitului Miron Românul.

„Exelenția Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Românul, nu știu din cauza strimtorii bisericii sale catedrale, sau din alte motive neînțelese de ori-care prost gr. or. nici la Paști, când toți țigani se îmbulzesc la închinăciuni, nu cercetează biserica.

Proștii gr. or. vedând aceasta își dic în mintea lor: „Dacă metropolitul nu merge la biserică, pentru ce se mergem noi, care nu trăim din biserică?“

Iată așa s'a născut în biserica noastră gr. or. ocârmuită din strada Măcelarilor „indiferentismul religionariu.“

Spre lauda Exelenției Sale Archiepiscopului și Metropolitului Miron Românul fie dis, sub ocârmuirea sa, în biserica gr. or. din Ungaria și Transilvania s'a săvârșit în anul trecut sinodal un lucru, care singur în facerea lumii își are pereche. Ba dór' e și mai sublim decât făcerea lumii.

În acest an, după cum arată raportul consistoriului către sinod, s'a finit palatul tipografiei archidiececane din strada Măcelarilor.

Și din ce s'a făcut palatul tipografiei archidiececane?

Din deficit!

Dela mórtea lui Șaguna, tipografia archidiececană în fie-care an a lucrat cu'n deficit de trei până la patru mii floreni.

Adunând acest deficit clae pe grămadă, dă suma, care a costat zidirea palatului tipografiei archidiececane

Care va se ȃică, palatul tipografiei archidiececane s'a zidit din deficit. Deficitul însė mai puȃin decăt nimica fiind, rezultă, că Exelenȃia Sa Archiepiscopul și Metropolitul Miron Romănul, făcėnd palatul tipografiei archidiececane din deficit, a întrecut chiar și pe Dumneȃeu în facere!

* * *

Nicolaenuvecertaȃi, după cum dovedește cuvėntarea, cu care a deschis estan sinodul Drăguȃei, vede cu mult mai departe decăt ochelarii, care'i pórta pe nas, în tótă viaȃa lor au putut visa visuri optice. El în nevinovăȃia lui vechiutestamentară vede numai pericole. Pe Mufti Pașa cum rıde la umbra stuhóselor sale mustaȃe neatacate încă de válosti magyar bajusz pedrő, nu'l vede.

El e bărbatul credincios, căruia nevasta odinióră 'i-a ȃis: „Nu crede tu bărbate dragă ce veȃi cu ochii, crede tu ce ȃi spun eu!“

Apoi se mai ȃică cineva, că cei sėraci cu duchul în această lume n'au viitoriu!

* * *

Înapoimergėtoriu! Ioan dela Arad acı pășește doi pași înapoi și unul înainte, acı doi pași înainte și unul înapoi. La el totuși regresul în progres se póte deosebi de progresul în regres.

Înapoimergėtoriu! Ioan dela Arad îȃi mestecă credinȃa, speranȃa și iubirea, ca și cum mestecă gurmanii brănză, unt și chimin laolaltă, și scot așa numita „brănză tolerantă,“ din care și cei dedaȃi a mănca chiminul pur se satură cu desėvırșire. El cu pătrariul de milion al fondului de pensiuni își póte pensiona pe toȃi preoȃii, și totu'i mai remăne destul, ca se pótă îmbrăca pe exarchul plaiurilor din șesurile Ungariei, Mangra, cu reverende croite din exemplare

d'ale Tribunei lipsite de abonenți, și apoi îmbrăcat gata se'l dea jertfă pe altariul lui Csaky.

Țică cine ce'i place, Înapoimergătoriul Ioan dela Arad prin activitatea sa pastorală plină de rezultate viđibile, a dat cele mai vii doveđi, că în cadrul statutului organic absolutismul e cea mai constituțională formă de guvernare!

* * *

Preacuvioșiile lor Goldiș, vicariu în Oradea mare, și Paul Rotariu, vicariu în Timișóra, își vor conchiema sinódele îndată după regularea congruei, pe care Unirea din Blaj o respinge cu indignațiunea cerșitoriului, care stânga 'și-o întinde deschisă, și cu dreapta face o mișcare negativă, ca și când n'ar voi se știe ce face stânga!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Negoț cu paști.

În Sibiiu, aprópe de biserica din Grópă, o țigana a vîndut la învierea Domnului din estan des de dimineață paști de 3, 5 și 10 cruceri, și a făcut bun geșeft.

De unde a avut țigana paști de vîndare? nu se știe. Atâta e sigur, că țiganiile dela pórtă Cisnădii, unde'i biserica din Grópă, n'au popă, și că paștile vîndute de țigana, n'au fost de cele țigănești, de care, celor ce le mănâncă, de regulă le sar ochii!

Stichuri fără cap.

Blăjenii 'și-au ales o troiță de metropoliți, dar' care e tatăl? — asta nici ei n'o știu încă!

*

Gherlenii, la alegerea de metropolit, nu 'și-au dat votul lor lui Dr. Grama din motivul, ca se nu'i nimiciască tótă reputațiunea clericală!

*

La alegerea de metropolit în Blaj o mulțime de mirenii a luat parte, însă numai în calitatea de Kiebitzi în partibus infidelium!

*

Unirea din Blaj, în urma deslușirilor lui Nicolae Densușian, îndată după întărirea metropolitului de Alba-Iulia și Făgăraș, va ieși sub numele, Alianța!

*

Estan și neobosiții legislătrători din strada Măcelarilor au venit la convingerea, că sinódele, cu cât sunt mai scurte, cu atâta mai mult câștigă biserica!

*

Ministrul Carp, în scurtul timp al guvernării sale, a deșteptat simpatii atât de generale'n țeară, încât chiar și petrile din pardosala Bucureștilor de bucurie'i sar pline de entusiasm în cap!

*

Celibii știu multe în cestiunea sf. Unirii, atotștiutoriu e singur Nicolae Densușian!

*

Noi Românii din Ungaria, Transilvania și Bănat, suntem un popor unit, din care preste jumătate's neuniți!

Pomul nu sare departe de aşchie.

Era într'o nópte pe la 12 óre. Lămpaşele din uliţa Turnului din Sibiiu, ca şi celelalte din tóte suburbiile, 'şi-au fost stâns luminarea, s'au culcat, şi visau petrolu. C'un cuvânt pe stradele Sibiiului era întunec ca într'un bibol.

În această nópte doi inşi, părăsind fie-care o altă cârcimă, au ieşit pe strada Turnului, ca se plece cătră casă.

După îmbrăcămintea lor erau doi Măereni, ear' după cultura câştigată dela popii şi dascălii lor din Sibiiu doi proşti.

Fie-care din aceşti doi Măereni ieşind din cârcimă, cu tótă întunecimea nopţii, s'a întors corect cu faţa cătră acea parte a Sibiiului, unde locuia, dar' se părea, că órecine 'i-a împlântat dinaintea cârcimei din care au ieşit în pământ, pentru-că cu tótă bunăvoinţa nu erau în stare aşi muta un picior după celalalt în direcţiunea cătră casă. Când pâşiau c'un picior înainte, celalalt o lua înapoi. Cu mânilé înotau prin aer, şi norocul lor, că întunecimea nopţii era aşa de grósă, încât se puteau prinde cu mânilé de ea, pentru-că altcum cădeau pe pardosală şi'şi spârgeau capul.

În sfârşit prin plecarea continuă a trupului dela şerpariu în sus înainte, totuşi la amêndoi le-a succes aşi târâi piciórele unul după altul în direcţiunea cătră casă.

La întrarea din strada Turnului în strada Covacilor amêndoi, ca din senin s'au pomenit răzimaţi unul de altul umăr la umăr, precum pictorul special al Calicului le-a luat portretul, şi se ţineau fericiţi de razimul împrumutat.

Îndată după aflarea razimului împrumutat, cel mai bătrân a făcut celui mai tiner propunerea ȳicȳnd: De bine ce ne-am ȳntȳlnit frate, se mergem laolaltȳ!

— Se mergem — respunse cel mai tiner — da unde locuești tu?

— Eu locuesc la pȳrta Gușteriții, ȳn ulița lui Rideli!

— O ce bine, ȳn ulița lui Rideli la pȳrta Gușteriții locuesc și eu!

— Ce spui? — și tu locuești acolo — ȳn care casȳ?

— La Nr. 8!

— Ho-ho-ho! — la Nr. 8 locuesc și eu!

— Nu glumești?

— Nu ȳeu eu!

— Mă tu'ți bați joc de mine!

— Ba ȕeu eu nu, dacă tu nu'ți bați joc de mine!

— Și'n care odae ȕeȕi?

— Eu în odaia din dreapta, cum întri în curte!

— Asta nu se pȕte, în odaia din dreapta cum întri în curte ȕed eu! — Și cum te chiamă pe tine?

— Nicolae Căȕolȕan!

— Ha-ha-ha! — Mă nu fi chiar al dracului, Nicolae Căȕolȕan me chiamă pe mine!

— Mie'mi stă mintea'n loc — dȕr' nu eȕti chiar tu tată?!

— Da tu, tu eȕti Nicolae?

— Eu tată! — da mama unde'i?

— Beȕiva aceea a remas în cȕrcimă! — Da nevastă-ta unde'i?

— Și prăpădita aceea a remas în cȕrcimă!

— Nȕ hai tu dragul tatii cu mine acasă se prindem boii la car, și se ne aducem nevestele din cȕrcimă, ca se nu ne rȕdă lumea!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Sai în sus Mărcuțele
Bată-te vânturile,
Și'ți suce picioarele
Păn' vor porni ploile!

Hop! jocă și iuește
Cântă și te veselește,
C'o trecut de Blagovește
Și Sân-Georzul se ivește.

Hop! că Blagoveștenia
Și Dumineca lui Toma
Sunt zile mult însemnate,
Una celor de pe sate,
Alta celor din cetate.

Tot săteanul mult dorește
Se vină chir Blagovește,

Care'ncăldește văzduhul
Și dă la jivinii drumul.

Atuncia es din pământ
Tóte jivinii ce sunt
Încă vii, ear' cele mórte
Nu mai știu de a lor sórte.
Atuncia es bróștele,
Șerprii, solomândrele,
Muștele, șopârlele,
Une-ori chiar sócrele.

Bróștele cum se ivesc
Se pun de ocăcăesc,
Ear' șerprii ca filosofi
Es tăcând din a lor gropi,
Și la un loc se adună
De fac sfaturi împreună.

Și la acel mare sfat
Fie-care'i ascultat,
Tot șerpele are vot.
De-ai jura că'i un preot
La congres ori la sinod.
Și ca la ori-ce adunare
Unu'ntre toți e mai mare,
Cum e între popi vlădicul,
În turma de oi măgarul
Și-ntre vlădici metropolitul.

El ca semn cum că'i mai mare
Pe fruntea cea cultă are
O corónă scumpă tare
Din mândre mărgăritare.

Lui toți șerprii se închină,
Că'i puternică jivină,
Și care'i calcă voia
Îndată'l ia nevoia.

Așa știu toți sătenii,
Dar' altcum orășenii,
Ei sunt ómeni luminați
De superștiți dispensați!

Ei nu cred în Blagovește
Când și țigani au pește,
Nu cred nici în sfântul George
Ce prinde strigoii'n holde,
Ba nu cred nici în Ispas
Numa'n Toma cel remas.

Ei când sfântul Toma vine
Se gătesc cum se cuvine,
Când așteptă un lucru mare
O străină arătare.

Cu credinciosul Toma
Chiamă'și preoții vlădica
Se'i sărute mânile,
C'asa dîc canónele.

Astfel fù și în est an
La poporul nost râmlean,
Multe trebi au fost se védă
Cu pe Toma de odată.

Cei cuminte, prea firește
Încă dela Blagovește

Ş'au făcut punte pe vale
 Şi-au pus trebile la cale.
 Mai întâiu, ca buni creştini
 Făcutus'au peregrini,
 Pe apă şi pe uscat
 Şi nicăirea n'au stat,
 Dile şase, nopţi vre-o cinci
 Pân' fabrica de vlădici
 În fine vădutu-o-au
 Şi în trênsa întrat'au,
 Şi pe papa vădut'au
 Şi lui închinatus'au,
 Cinste mândră dusuiau
 Un covor bănăţenesc
 Niţel aur pământesc
 Pentru binele ceresc.
 Ear' papa ca popă mare
 Le-a dat binecuvântare
 Cu mâna, ba şi din gură,
 Şi având o bătătură
 La un picior o-a tăiat
 Şi lor drept moşte o-a dat.
 Ear' de-acolo mângăiaţi
 Trimis'au carte la fraţi,
 Că'i minunat vesiful
 Şi are lavă'n trênsul.
 Ear' la Dumineca Tomii
 Îndeplinind chipul formii
 De preoţii cei uniţi
 În Blaj îi aflăm veniţi,
 Ca se'ndeplinescă un act
 Care popilor e dat

De'nălţatul împărat
 Se'şi alégă adecă cap,
 Căci capul ce l'au avut
 Ce-au făcut, ce n'au făcut,
 Destul că li s'a pierdut.
 Şi-au venit la votisare
 Mulţi preoţi cu barbă mare,
 Alţii tunşi scurtuţ şi raşi,
 Unii slabi, alţii mai graşi.
 Vedea unii cu mânuşi
 De credeai că's chiar păpuşi,
 Ear' alţii cu mâni pârlite
 Şi de sóre dogorite.
 Fost'au mulţi bătrâni cărunţi
 Dar şi tineri au fost mulţi,
 De unde puteai simţi
 Că'ntr'un glas n'or glăsui.
 Bătrânii-ar fi vrut-se puie
 Un cap cum lor le trebuie,
 Cap cărunţ cu barbă lungă
 Până la brâu se'i ajungă.
 Tinerii cu ori-ce preţ
 Voiau un cap mai sumeţ,
 Un cap de mai mare viţă
 De nobilă porodiţă;
 Ear' grecii cei mititei
 Vreau s'alégă dintre ei
 Unul mare cât un steag
 Ce pörtă cilindru'n cap;
 Guvernul nu'i om cu lene
 El cu glasul popii B e n e

Nu voia de cât pe unul
 Care'n Gherla'și are cuibul.
 Stând lucrurile așa
 Pusus'au a votisa,
 Apoi după ce-au gătat
 Voturile au numerat,
 Și din trei cu voturi multe
 Frică-ni că dela curte
 Va fi pus 'al patrulea
 Pe care Csáki îl vrea
 Se se umple scriptura:
 » Cine'i prietin cu Pilat
 Are întrare'n palat. «
 Dacă astfel s'a'ntîmpla
 » Unirea « póte striga:
 Bine este cuvântat / Central University of
 Cel ce întră în palat,
 Din grația lui Csáki
 Pe preoți ai canoni
 Și poporul-al fericì!
 Mult me tem că n'oi minți
 Dac'atunci voiu proroci,
 Că din tagma » Unirii «
 Mulți se vor împrietini
 Ca Lucaci cu Szegedinul,
 C'asa cântă și psalmistul:
 Nu bate Dómne omul,
 Ia'i mintea și norocul
 Că'i bățul el sëracul!
 Tot la Dumineca Tomii
 Îndeplinind chipul formii,
 În Sibiiu și la Arad

Și'n Sebeșul din Bănat
 Preoți mulți s'au adunat,
 Și cu preoți mireni mulți
 De cei luminați și culți,
 Și-acolo au asudat
 Și cu glas mare au strigat
 Au strigat cu mult curagiu
 Ca și Unirea din Blaj:
 » Guvernul cu Ungurii
 » Vor se'nalțe dascălii
 » La plăți mari, la plăți domnești
 » La viețe boerești;
 » Dar' n'om lăsa, nu și nu,
 » Chiar odată cu capu
 » Din dascăli cari îs jupâni
 » Se facă domni și stăpâni.
 » Noi din veci ne-am apucat
 » Dascălul a fi plecat
 » La popă, la protopop
 » Și la întregul norod;
 » Așa a remas din bătrâni
 » Așa e ađi, așa a fi mâni
 » Și de mâni până'n vecie
 » C'asa trebuie se fie! «
 Alteceva'i, de guvernul
 N'are ce face cu banul,
 Facă plăți pentru preoți
 La an două mii de zloți,
 Că ei fac botezele,
 Tot ei cununiile,
 Maslu și prohódele,
 Ei scriu protocoțele

Cu năpraznică cernélă
 Chiar în limba cea maghiară,
 Și rapórte la notari
 Scriu tot ei cu slove mari
 În graiu curat unguresc
 Cei ce știu, ear' cari nu știu
 De nēcaz beau la rachiu.
 Deci lor li se și cuvine
 A trăi nițel mai bine,
 Nu la dascăli, cari și așa
 Își simt prea strimtă pielea,
 Și'ncep a nu se supune
 La sfaturile cele bune
 Ce dă clerul cucernic
 Când cu glasul lui cel jelnic
 Cântă: „Fericțiți cei blândi
 „Cei golani și cei flămânđi,
 „C'aceia eșind din lume
 „Vor afla în raiu tot sume
 „De bani și de męcări bune
 „Pentru lipsele din lume!“
 Deci dascălii rabde aici,
 Fie flămânđi și calici,
 Și aștepte în altă lume
 Traiu mai bun, țiele mai bune;
 Ear' noi, clerul preoțesc,
 Se trăim traiu pământesc
 Cu vin bun și cu prescuri
 Împenate cu fripturi,
 Că și-așa în ceea lume
 Nu'ncăpem de dăscălime;
 Scurt țis, dar' și îndesat:

Dascălii se rabde'n sat
 Pentru raiul cel visat,
 Ear' noi se trăim aci
 C'acolo nu știm ce-a fi!
 Jócă deci și iuește
 Marcule și fă tu veste
 La toți cei ce au urechi
 C'au trecut țilele vechi,
 Cândnoi dormiam „somndemórte“
 Ađi noi ne croim o sórte
 Lungă, largă și comódă
 Dacă nu o se ni-o ródă
 Niscari șóreci ori cloțani
 Ce sunt mulți printre Români
 Acum de vre-o cătiva ani!
 Ear' fiind că ești voios
 Jócă'mi Marcule frumos
 Pe poța cel mai bețiu
 Care'i chiar lângă Gurgiu
 În Cosiva, și se scrie
 Parochul Pop Vasilie.
 Țsta de când auđi
 Că vor cassa Ungurii
 Boteze și cununii
 Cu popești ceremonii,
 S'a pus zdravěn pe beții.
 Apoi fiind și vėdan
 Adusu-și-a mai de an
 Pentru a lui męcăiare
 Pe o Beri óre-care

Cu care bea'n companiã
Ca popã de omeniã.

Și fiind om diligent
Vrea se fie consecuent,
Nu se'mbatã num'acasã
De când n'are preutêsã,
Cî'n tot locul unde dã
De vin ori de palincã.

Și nu bea din patimã
Ci din fire umanã,
Se arete la popor
Cã'i consecuent beutor.

Merge și'n bisericã
Oțelit de palincã,
Dar' de aceea nu'i habar
El e popã, are dar
Și parale'n buzunar.

Cã se'ntêmplã câte odatã
De și la oraș se'mbatã,
E lucru prea natural
Cã scris e în calendar:
,Cine bea vinul se'mbatã
De-ar fi cu capul de piatrã!'

Cã beat fiind se și cêrtã,
Ësta'i un greș ce se iartã;
Ear' din cêrtã că mai sare
La nișicã scãrpinare,
Ear' e lucru natural,
Dar' bãtaia nu'i craval!

Deci ia'l tu Mãrcuț cu tine
Și mi'l jócã — jócã bine
Chiar dupã cum se cuvine
La un popã cu pricine.

Dar' nu'l juca singurel
Ci mai adã lângã el
Pe un popã și-un gligan
Din Șoimușul mureșan.

Unu'i minunat cocon
Numit e Muntean Aron,
Dascãl bun cualificat
De-a fi pe sub ciur jucat.

Altul e acolo popã
Și se scrie Georgiu Gugã,
Amêndoi trãesc ei bine
Cã ambii țin concubine
Dupã cum se și cuvine
La sarea pãmêntului
La lumina timpului.

Cu ei tóte ar fi ce-ar fi
Dar' în șaiva'nvierii
La împãrșit de prescãri
Ai fi jurat că's unguri
Atãta s'au pãlmuit
S'au bãtut, s'au suduit
În sfãnta bisericã
Norodului de pildã.

Pe ești doi Mãrcușule
Jócã'i bine puiule,

Jócă'i și le dă palincă
Apoi le ține-o predică
Cam în modul următor
Dór' le-a fi de ajutor:

Ți: Dacă pielea vă mâncă
Haidați la Marcul sub brâncă,
Ici la largul, nu'n altar
C'acela'i păcat amar!

De credeți c'aveți putere
Haidați în brâncile mele;
De nu puteți împărți
Prescura și colacii

Chiar în Țiua'nvierii
Haidați ici sub ciurul meu
Că vi 'i-oi împărți eu!
Dacă nu te-ar asculta
Cércă'n Mureș bâlbova
Cea mai lată și afundă
Și acolo mi'i cufundă,
Se stee ei tot de-a moi
Până'n Țiua de apoi
Când va bucina Adam,
Atunci îi prinde la ham
Că de alta nu's vrednici
Bătându-se'n biserici!

Urzică Scandalografescu.

»Ad maiorem Unitatis gloriae.« Uniții 'și-au ales trei metropoliți de Alba-Iulia, pe Dr. V. Mihali, I. M. Moldovan, și pe I. Rusu, și fiind-că geografia Transilvaniei cunóște o singură Alba-Iulia, ear' aceasta cu desăvîrșire ovrească fiind, tótă lumea așteaptă cu nerăbdare se afle, care din cei trei aleși se va afla din partea înaltului nostru ministeriu demn pentru tăierea împrejur.

La noi în Transilvania, de mulțimea libertăților ce avem, nime nu se mai póte mișca liber. Așa și Uniților li s'a dat libertatea se'și alegă trei metropoliți, dintre care la unul, și fară voia lor, li se va concede a se închina.

Eu nu's Toma necredinciosul, nici Dr. A. Mureșian, și mai puțin Nicolae Densușian. N'am fost cu ocasiunea iubileului Papii nici la Roma. N'am vėđut prin urmare nici leagănul falsificării actului sfinteii Uniri. Dacă însė e

adevărat, că frații din Piscul Târnavelor și țările învecinate nici-când în formă legală n'au primit a crede în dogme streine de cele ale biserecii gr.-or. atunci eu nu-i înțeleg pentru ce s'au adunat pe Dumineca Tomii în sinod la Blaj ca se-și mai aleagă metropolit, de vreme ce noi Români din Ungaria și Transilvania avem metropolit gr.-or.!

Eu așteptam deci, ca toți membrii sinodului electoral din Blaj, după chiemarea și pogorirea Duchului Sfânt luminându-se, se plece în corpore la Sibiiu, și se ducă pe metropolitul Miron la Blaj, și se fie pace!

Împlinindu-se așteptarea mea, noi cești cu musca gr.-or. pe căciulă d'ocamdată ne mulțameam în schimb se aducem pe I. Micul Moldovan, câtu-i de mic, ca vicariu la Sibiiu.

Apoi de bucurie c'o cale ne însuram pe toți celibii și călugării, ear' la această festivitate de cel mai sublim interes național românesc sum sigur, că Calicul și-ar fi dat banda sa musicală gratis. — Și așa o horă a reunirei Românilor și-ar fi tras banda Calicului de însuși Papa, care după spusele peregrinilor noștri la Roma, atâta se întreesează de binele nostru, cu tiara p'o ureche, ar fi sărit în horă, și ar fi chiuit una, de Traian Împăratul ar fi sărit din grópă, ca se admire înțelepciunea coloniștilor sei din Dacia!

Durere, așteptarea mea, și a tuturor Românilor nededați a purta reverende, nu s'a împlinit.

Eu altcum, deși nu's prorocul Hăbăuc, am prevădut, că așteptarea mea nu se va împlini.

Nu, pentru-că abstragënd dela fatala convocare a sinodului electoral din Blaj pe ȕiua celui mai necredincios apostol, în acea ȕi, adecă în 4 Aprilie, astronomii au aranjat cea mai mare întunecime de sóre a secolului luminilor, în care trăim.

Era deci ușor de prevădută, că sfinții părinți ai sinodului electoral din Blaj, în ziua celei mai mari întunecimi de sora a secolului curent, lipsiți de raza luminătoare a reunirii fraților de o mamă și de un sânge, vor umbla orbecând, și nu vor vedea drumul, care singur duce la unitatea noastră națională, și la adevărata mărire a neamului nostru!

Nou privilegiu pentru Unguri.

După recepțiunea Ovreilor cu drept de reciprocitate și Ungurilor li s'a ușurat poziția'n stat: Cu'n timbru de 50 cr. și Ungurii se pot face Ovrei.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lege dubiă.

În un punct legea despre recepțiunea Ovreilor nu e chiară. Special nu se știe, dacă ungurii, care vreau se se facă ovrei, sunt siliți a se supune tăerii împrejur ori ba?!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Sôte, acum vèd că voi, cu tôte docmele decretate de metropolitul Vancea la anul 1871 și 1882 în concilul provincial din tufă, tot vè țineți de biserica noastră gr-or.!

Pupăză: Vederea ta sôte nu se deosebește de a orbului, care odinióră a exprimat memorabilele cuvinte „vom vedea!“

Colac: Eu nu vorbesc de „vom vedea,“ eu am vèđut sôte!

Pupăză: Atunci sôte sau eu sum orb, sau tu nu veđi bine!

Colac: Sôte, pentru mine dovada cea mai pipăibilă, că voi nu sunteți papistași cum Dr. A. Mureșian mereu

susține, e faptul, că v'ați ținut sinodul electoral d'odată cu noi în Dumineca Tomii!

Pupăză: Dovada ta șóte e rana, în care apostolul Toma nunumai dacă'și pune degetul, dar' dacă'și bagă mâna până'n cot tot nu crede!

Colac: Atunci tu nu cređi nici argumentelor lui N. Densușian publicate'n Gazeta Transilvaniei!

Pupăză: Nu!

Colac: Dar' dacă părintele Radu din București, ori Dr. Bunea din Blaj ar fi fost sinceri, și ar fi scris în Unirea, ceea-ce N. Densușian a scris în Gazeta Transilvaniei, nici atunci n'ai crede?

Pupăză: Nu!

Colac: Atunci cui cređi tu?

Pupăză: Nici chiar mie nu!

Colac: Așa Toma necredinciosul în necredința sa e numai un cârpaciu pe lângă tine!

Pupăză: Așa!

Colac: Necredința ta te va mântui șóte!

Pupăză: Tu ăci! — Atâta se ști însă dela mine șóte, că dacă Dr. Bunea ori alt Papă ăci, că noi suntem papistași, și Nicolae Densușian ăci, că noi suntem gr-or. sigur amândoi mint! — Noi, precum se vede, plutim între Roma și Constantinopol ca cosciugul lui Mohamed în aer între ceriu și pământ!

Colac: Așa se fie șóte, da en spune'mi cum ești tu mulțămît cu alegerea de metropolit?

Pupăză: Ca și țiganul, care în ăiua de Paști a mâncat de trei-ori fasole!

Colac: Ce spui? — Tu chiar ai voit că și Szabó se fie între cei trei, care vin se se propue spre întărirea mai înaltă!

Pupăză: Eu așa! Cel puțin atunci eram sigur, că cel mai slab se întărește. Cei trei aleși însă toți tari fiind, și ca atari neavând lipsă de întărire, ușor ni se pôte întâmpla, că ministeriul nimicește alegerea, și ne poruncește, ca și odinioară vouă, se alegem unul slab, care are lipsă de întărire!

Colac: Ei, dar' când totuși unul din cei trei aleși s'ar afla demn de întărirea mai înaltă, care 'ți-ar conveniție mai mult?

Pupăză: Ori-care, numai Rusu nu!

Colac: Și pentru ce nu?

Pupăză: Pentru-că, precum se știe, toți Rușii sunt gr.-or. — dar' eu me duc sôte, că ađi aștept se'mi fete o vacă — adio!

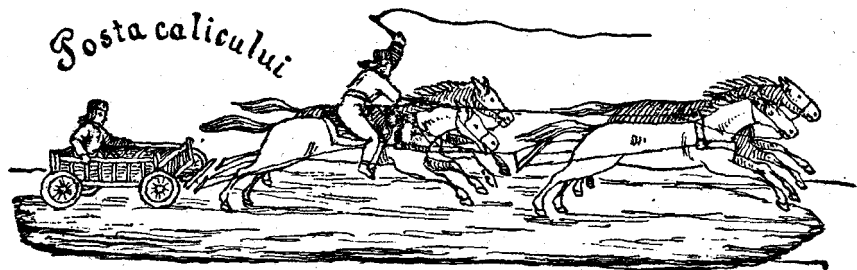
Colac: Se fi cu noroc sôte, ai însă grija, nu cumva vaca, când te va vedea lângă ea, se cugete, că a fetat — adio!

— Domnule părinte, se poștești se'mi îngropi copilul!

— Așa'ți trebuie, nu 'ți-am tot spus se trimiți după medicul.

— Ba da, însă dascălul m'a desmântat ȃicȃnd, cȃ la tot omul bolnav natura se bate cu bȃla. Venind medicul la mijloc, acesta dȃ cu bȃta, ca se facȃ pace. Dacȃ medicul nimerește bȃla, omul se scȃlȃ, ear' dacȃ nimerește natura, omul mȃre. Apoi mai adaose dascȃlul, cȃ medicul nostru nimerește de regulȃ natura. Așa cel puȃin copilul a murit fȃrȃ cheltueli!

Reclamanților : Regret că, rău informat fiind, în Nr. 3 am atacat pe preoții I. Gligor din Ponorel, I. Andreiu din Rachiș, G. Mustația din Ohabaforgaciu, ear' în Nr. 4 pe preotul D. Iorga din Ghilat, care prin acte publice au dovedit nevinovația lor. Corespondințele originale, în cas de proces, le voi transpune judecătorii competente.

D-lui N. în O. : Înainte de a me face Dta atent compusesem eu un stich de urđici, dar' nu l'am publicat pentru motivul, că cei salășluiți deja în balamucul ideii de stat maghiar eo ipso's incurabili.

D-lui D. în B. : Eu n'am studiat teologia, și prin urmare în știința celor neștiute's tot așa de prost ca și N. Densușan, ori Dr. A. Mureșian. Adresează-te la Dr. Bunea, Dr. Smigâsca etc. șolomonari dogmatici.

Corespondenților : Numai dela abonenții mei primesc corespondințe spre prelucrare în formă humoristică și satirică. În tot cazul pretind comunicarea de fapte adevărate.

Lucrările humoristice și satirice, care n'au lipsă de prelucrarea mea, le onorez cu doi cruceri de șir.

Corespondințele anonime le dau pradă focului.

Respuns separat dau numai celor ce'mi trimit post-portul anticipativ.